

(13) 2/4
EUROPA

LACHRYMANS:

GULIELMI BALLÆI

ARMIGERI ANGLI,

POEMA

HEROICVM.

LONDINI, Apud THOMAM HAR-
PERUM. M.DC.L.

14453.8.100 *

HARVARD COLLEGE LIBRARY
IN MEMORY OF
LIONEL DE JERSEY HARVARD
CLASS OF 1913

May 2, 1927

AUTHOR AD MUSAM:

Musa quid egisti? forsan violata peribis,
 peris in Scythico frigore victis agro;
 peris in Lybico flos sitiente solo;
 peris in sicco litore pisces bians;
 peris in vasto gurgite fessa volans.

111

AN AMERICAN LIBRARY
LONDON, M.D.C.C.

Ballad Europa lachrymans - Heywood upon El. Mar. Corly's ode

SERENISSIMÆ DOMINÆ, DOMINÆ
ANNÆ Austriacæ, apud Francos Regi-
næ Regenti, D. D.

Serenissima Domina :

Rescriptum Othomagi vestra Anno 1643. aliquos pere-
gi dies, in illis (quo numime instigante
nescio) circa Decembris medium, per
Normania portus mandatum edidit
vestra Majestas, ut de quis in Angli-
am absque vestra licentia Regali ma-
nu signata transiret, &c. mirati sumus complurimi tam
Angli, quam vestrales caterisq. proq. variis hominum na-
turis hujusmodi prohibitionis causam varie agitarerunt :
rem evincere non deseci, ut qui in Patriam Parentem il-
lam innotare non potui non existimare. Inquisitione (in
quantum valui) adhibita, post multa perpensa, memos-
ipsum illius mandati obiectum, & subiectum integrum,
& totale inveni, nec ob ullam aliam causam, nisi quod
in Libella quodam Domini Communium Parliamenti in
Anglia dedicato Anno 1641, inter alia attigi quasi nimi-
um grassantem molem Franciæ, quin Flandriæ perdisi-
tionem, deque Richelæo Car. vestro tunc temporis
vivo iliquod intuleram. Si quid Angliæ Angli perdisi-
cui instare noluerim, si Flandria propinque perditionem
admonuerim, quæ culpa, quis error inesset? de Richelæo
si tacissem, non sciret orbis, ut qui non videndo, sed
Regna, & Respublicas dividendo pollebas: cuius me-

Libello
Propositi-
onum de
fortificati-
onibus
Regni.

moriam abhorret Francia, horret Hispania, detestatur I-
 talia, odit Germania, Britannia respuit; cunctis autem
 sufficiat de gremio Regis in gremium Terra cecidisse: de
 illo dum aliquid scripsi, in hoc erravi, quoniam non peni-
 tus descripsi. Istis vero transactis, modo vestra Maje-
 stati displicerent, meum non est revocare, vestra vero
 cunctis prudentia saltem transitum e mente dare. In
 Angliam elapsus, quosdam exinde versiculos elaboravi;
 Europæ lachrymantis, vel populi Europæ vere dicta-
 mina modico carmine contraxi, opusculo utique meo, non
 aliud, nisi pacem & unionem generalem optandi scopus
 inest; quo magis Otomanorum vires concutere prævale-
 rem Imperium & Republica Christiana. Hanc a me
 scintillam (eluceo nondum) vestra Majestati dedicavi, ut
 qua vestris frementibus Gallis mel, & concordia melos
 intinquare poteris: ex quo conamine manebis, vires Re-
 gina inclita, pia, Augusta; de quo speravi

Majestati vestra

Observantissimus,

GULIELMUS BALLIUS, Anglus.

EUROPA

(8)

EUROPA LACHRYMANS:

Argumentum:

EUROPA, FRANCIA, HISPANIA,
MAGNA BRITANNIA, GERMA-
NIA, POLONIA, HUNGARIA,
VENETIA, & HOLLANDIA Con-
cilio convocato, Discordia illarum causas ar-
guit, & Dissensiones reprehendit; cui sigilla-
tim respondens.

EUROPA loquitur.

Quid dabit immensum profundero flentis in æquor
Flumina, languentis passim manantia luctu,
Sic postquam Oceanus mæstis se impleverat undis,
Turgidus ambrantes superaret fluctibus Alpes?
Contemptam pacem violataque fœdera, Gentes
Divisas dextris lacerantes viscera vidi,
Contusas acies, confusos sanguine Cives,
Arma, pares animos, & bella tonantia bellis.

Vestra soror quorsum conturbat Francia mundum,
Vos mea Progenies, vos celsa Trophæa petentes
Victrices Natæ quibus ipsa potentia substat?

Roma tuum diadema vetus sit causa, resultans
Francia prætendis, tendens Hispania velles;
Altera in alterius nimum est prolapsa ruinas:

Perpetuusque times (forsan tibi Francia fatum)

Quid nisi Martis opus pandus regnantis Iberi :

Hinc fertur tanto resonare Brabantia bello ;

Surgat ut Austriacus clamas Germania Caesar ;

Imperium periens vexasti Suecia clade ;

Dania versata es Scyllam versusque Charibdim ;

Pulchra Mahometo dominantanti Hungaria servis ;

Et servit tanquam tua Transilvania tecum ;

Tu contenta tuis invicta Polonia constas ;

Constas, et caveas paries dum proximus ardet ;

Vestrae lucantis, mea nata Britannia rebus

Propria corda terit variis discordia Gentis ;

Hæc sunt nota tibi, tantorum Hollandia Nutrix ;

Hæcine Religio (Nata ?) mea pectori tundo.

Alloquitur FRANCIA.

C ELLa parens, vestri nos compressere dolores ;

At non causa latere queat, dum Hispania quondam

Tum mihi cum mundo dixit terrore ruinam :

Haud repetam transacta diu, sed facta sororis,

Quæ sæculo conata fuit (si fata talissent)

Terrarumque, Marisque sacis ductura triumphos,

Prælia quæ gessit Belgarum SPINOLA campis ?

Quale fulmen Martis Buc quoque Heros ?

Qualis GONSALVUS ? quis PAPENHAMIVS audax ?

TILLIVS & qualis ? quis fortis PICLOMINIVS ?

Fædera, bella simul, quæ, qualia, quanta fuerunt,

Ac si sola futura, foret tunc Austria mundus ?

Olim quam forsitan nomen memorabile dicam ;

Ultima Germanæ miretur Regio nomen :

Quid nisi nec condet sua prædione trophæa

Tota est Religio, & Pietas ; Fraus nulla sororis ;

Hinc Mediolanum retinet, Regnumque Navarrae

Hinc Lusitanos tam parte atque arte subegit,

Quos certe cohibere queat, quæ ?

x
fuit

Pulchre ager, haud dubium saltem **MONTANIUS** Heros
 Si alter, vel **RUFELLA** potens bellare valeret:
 Quis ne ingrata forem dicam Germana quot annis
 Theauri Indiaci transmisit Regia dona,
 Nostri nonnullis notum est Regale **REALE**:
 Transeat! ast Regni nostri pia Sceptra tenere
 Progeniem nollet sacratam, fata datura
 Francorum ingenti Genti maiora, dederunt.

Alloquitur HISPANIA.

Alma parens, magnos coger renovare dolores,
 Atque dare ingratis nimium responsis forori:
 Quae mea cura fuit fluctus rescare per æquor
 Classibus, atque novum mundo subducere mundum;
 Quae mea cura fuit Civiles condere Gentes,
 Tollere Barbariem, sacras transmittere Leges;
 Quae mea cura fuit diris opponere Mauris,
 Savas Turcarum pugnasque repellere pugnis;
 Quae mea cura fuit tot fortia tollere castra,
 Per quae vestra (Paréns) consinia cuncta manerent?
 Sit testes sanguis noster, sudorque, laborque.
 Ast soror in me quid? mea quondam Hollandia capie
 (Nota est causa volensque, valensque) tumescere bellis:
 Hanc reducem volui (repetat sua propria quæque)
 Per Mare, per terras, hinc tanta clade tot annis
 Opprimere, atque premo, volens discrimina Martis,
ETERNUM SIC VELLE POTENS
 Haud desunt fraudes astuta, haud pacta dolosa
 Quæ (tanquam Eloquentium Francorum suave venenum)
 Optima pacati corrumpunt fœdera mundi.
 Vestrum, sic nostri quamvis sacrata fuerunt,
 Sancta & jure suo: dicat contracta rubore
 (Christocola est novi quin maxima Tororum)
 Succorum turbas quænam instigavit ac illa,
 Undique Germanos immensa clade prementes?

Quosnam

Quosdam progressus fecit Germana quot annis,
Orbis & imperii moderatrix nuper habenda;
Quid nisi I sed sistat; nondum spoliata trophies
Austria celsa patet, nec Iberia tota subacta est.

Ast Rupellanis dedimus: sic fertur; at aurum
An proferitur sic, tanquam fiducia Franco?

Turcarum turmas non litora nostra tenebant.

Tempore
Francisci
primi;

Accersas, celsa tunc deridere parenti
Non placuit magnas voluenti pectore curas.

Nec dare convenit discordia semina cunctis
Christocolis belli; sed magna Britannis foedus
Immemor hand maneat; nobis componere nostrum
Præstat, & ingratis discernere facta sororis;

Quam posthac I celsæ saltē Genitricis honorem
Vellit ut interea mecum per secula sacrum
Conservare, foret deum memorabile nomen.

Alloquitur MAGNA BRITANIA.

EN dicam graviora, Parens, meliora sed inde
Expectanda mihi, Augustissima fata supersunt:

Candida sed nostri producent gaudia luctus,

Quæ spero [Deus omne bonum] hac ætate novanda.

Volvitur interea mecum discordia Gens;

Quanta suæ, sic tanta meæ, quin Francia dicat

Quondam causa sui nostri nunc causa doloris.

Hujus enim nuper **RICHARDUS** Scoti Britannes

[Religionis opus clarum quis credat?] in Anglos

Instimulans odio dixit; *Sic vultis amicos*

Francorum fortis robustam perdere gentem?

Insigne Anglorum jam parvo Rege triumphans

Crescit ad astra decus, vestrag, teguntur honore;

Amplius & vestrum respat in x nomen in orbe:

Nuper & elatos Prælatos nistis coram

In Calvinistis; hostes qui quamvis habentur,

Per tamen immenso nostri mansisti amore:

Inde jugum vestra cunctis imponere nullum
 Anglos, pectore vos optarem opponere firmo :
 Quod vales ; inter eos plures novis, paratos
 Ense manu striclo, dum vultis, vistra tueri
 Dogmata, jamq; potens dominatur saltem plebs :
 Nunquam ut deficient Franci cognoscite omnes
 Nec dero ipse modo vobis quocumq; valebo
 Talia multa ferens verbis, animoque recondens
 Infidias turpes sævo, transmisit ad Anglos :
 Sic dolor, atque dolus simul invadere (feroces
 Iræ cognati dementis) viscera nostra ;
 Albion alba meo pateo subtrincta cruore
 Hinc antiquus honos, hinc vis longæva resultans
 In Francos quondam, tanquam moritura perirent ;
 Excelsam si non munirem fœdere Gentem
 (Artis opus magnum) venturo ut clareat ævo ;
 Hoc conabor ovans, alto sint cætera fato.

Alloquitur GERMANIA.

Cæsarea quamvis, Genitrix, orbata viderer
 Majestate, tamen veteres retinere licebit
 Reliquias, aquilasque pares, & nomen honoris :
 His, & Majestate frui certamine magno
 Nisi laboravi, confuso Marte per Urbes
 Præclaras grassante meas ; dum machina jactat
 Collegæ patres dicti, dum fulmina belli
 Horrendi evolvunt resonantia Calvinistæ
 His furor instimulans (an fas sit dicere zelum ?)
 Arma ministravit, nomenque intentio habendi
 Illis extensam in terris per sæcula cuncta :
 HASSIACOS Maverte feros, Suecosque rapaces
 Instigarunt hi torrentes nempe furoris
 Austriacos illi validos, fortisque Bavaros
 Propugnatores Romæ, movere salutis
 Spe (sic arte valent) acies inferre eruentas
 Principibus, populisque meis, sic sanguine nostro

B

Danubii

Danubii arva madent, ampli & confusa Rhodanus
 Infandi armipotens complevit Francia bellum
 [Ira superba vorat] passimque incendia fomes:
 Imperii Diadema petis, petat illa sed altum,
 Et praelustre decus mecum remanebit in avum:
 (In terris, donec perfecto temporis Orbe,
 Iste ferox hostis divolvitur Antichristus)
 Illius at Sceptrum dominans ALEXANDRIA sensit,
 Francorum Succis immisit & illa cohortes:
 Sanguine CAPETRUM solium decorare laborat,
 In nihil HASBURGI nomenque reducere tendit:
 Pluribus at pacem simulans videatur amicis,
 Unquam necne foret credenda sinonia proles?
 Germanæ caveant, caveat Germania secum,
 Et domus Austriaca, ipsam sustentare trophæis
 Præstabit celsis, dum brachia fortis tollit,
 Quo minus insidias Francorum bella per Orbem
 Inducant, turpes cunctisque fororibus iras.

Alloquitur POLONIA.

Undique, chara Parens, subeunda pericula rerum
 Sunt mihi magnanimum, dum sanguinolenta manebit
 TURCIA, dumque ferox Tartaria bella parabit,
 Et vastis agitabit equos Muscovia Campis.
 Rara quies, si pace fruor, sit mentis inermes
 Haud monstro juvenes, comites sed Martis habere
 Cogor; ago, sic fata volunt: miseranda potentum
 Funera nunc doleo discernere strata per Orbem,
 Nedum causa sui, Bellatrix prona nec ulla
 Suppetias mihi, quis nostra clade perempti
 Sanguine Christicolæ vitam expirate gementes:
 Agmina versantur Mavortia nostra quot annis
 Perque domos, villasque meas, umbrosæque rura,
 Atque meos tantum contentis grayare colonos:

Jurgia

Jurgia multoties culpaui seve sororum,
 Ut quæ bella gerunt de Religionis tot stipes,
 Cum sint fallibiles, nimiumque errore laborant :
 [Eus nihil EST R. N. officio discernitur ab AC T. N.]
 Nostri alma parens concedo liberi mentis ;
 Amplecti, modo pacem frui, modo legem fruantur ;
 Francia nulla movet, nec Iberia celsa movebit
 De Regno mecum, vel de pietate tumultus
 In me Russorum nisi Græca caterva rebellet :
 Armipotente manu confirmata sacra tueri
 Si vellent, animosa darem, satis altaque corda
 Tela OTOMANIS nunc quæ inferre & ferre valerent :
 Hæc mea cura fuit pacemque sororibus optans.

Alloquitur SUECIA.

DE me, clara parens, sunt plurima dicta per Orbem,
 Atque a me nuper complurima facta fuerunt ;
 Quæ Gentes, quæ sæcla cunant : Romana ruina
 Destinor a fato : quot terre clade Gothorum,
 Nec non Vandalico perierunt gurgite Regna ?
 Nec mutor : Romæ nomen dissolvere conor.
 (Duresco, Borealis enim, sic sanguine, cade)
 Cæsareumque decus satis extirpare laboro.
 Ad quid reliquias conder Germania secum
 Monstri, quodque triplex quondam produxerat Orbis ?
 Nonne patebit ? enim dum consuminatio sæcli,
 Instat & occasus ? gaudebit & illa tenere
 Ac si pondus iners magnum sine corpore nomen
 Haud paterer ; sed tela manu tenere juvaret,
 Et lustrare intus penetralia Germanorum ;
 Nec mihi defecere ipsi ; quin Francia amica
 Tam turmas equitum, quam belli munera mittens
 Invitavit, & illa fuit pars maxima mecum :
 Austriacis sociale jugum convenit utrique

Vel dare, vel si non, saltem scire liceret
 Equum nec ne foret, dicat Calvinia proles,
 Et quis sufficiat nomen pietatis habere;
 At nobis etiam constaret nomen honoris,
 Quemque sequor; petat alta potens altissima rerum
 Sique cadam, nostri tamen infis gloria casus;
 Sin fistam, claris gravior decorata triumphis.

Alloquitur DANIA.

Germanam certè, Genitrix, septentrio solam
 Haud genuit, quamvis validas animosa loquelas
 Jactat, dum nuper victricia limina condet,
 Vix tamen Imperii crescentia culmina condet.
 Quas res antiquas monstravit Suecia gestas,
 Dum quondam in Turcas licuit fabricare Trophæa?
 Quid nisi lethiferas instruxit prava catervas,
 Quas (bene confessi est) sustentat Francia, & amplos
 Per Germanorum campos fera turba vagatur?
 Italiam penetrare capit: penetravit ut audax
 (Haud videatur opus magnum) confinia nostra,
 Dum subito nec tela tuli, nec bella paravi.
 Ast quorsum soror arma capit? num Regia Virgo;
 Vel Conjux si forte foret, diademate cincta,
 Imperium (simul & Regnum) moderabitur ingens?
 Francia præpollet, cuiusque pedissequa forsan
 Suecia (nec decus exiguum) remanere cupivit:
 Prosit! at illa diu sævis asperima bellis
 Imperii tandem spoliis desistat onusta:
 Si modo respiciat claros sincera triumphos,
 Temneret indignos Gentis de sanguine nummos;
 TURCIA, vel talem peperit Tartaria morem.
 Cedat; fama volat; cito jam discedat ab illa:
 Aut nunc, aut nunquam tumulum cumulat honoris.

Alloquitur

Alloquitur HUNGARIA.

Diva Parens, spoliata nimis tua filia supplex
 A te suspectis natoque iure petendas
 Postulat, & lachrymis orat relevare dolores.
 Dum robur nostrum viguat, dum à Marte valerem,
 Splendida dum Regina domi mea Sceptra tenerem,
 Sæva M A R C O M T I confregi prælia pugnis;
 Et pugnare quæ, validis quæ viribus audax
 Conservare mihi quæ propugnacula restant
 Conor, & irrumpens Turcas infesto cruentos.
 Languæo quotidie at diris lacerata ramis;
 Ni mihi præsidium Germania, nulla sororum
 Præbuit, aut tantis curis occurrat amica.
 Nec mirum, mundum dum Francia vexat avara
 Imperii, & fame pietatisque immemor omnis
 Sola sibi acquirit Terras, Urbesque sororum.
 Nec rebus servare modum, nec jura fidemque
 Querit at insidijs, vel vi superare sit unum.
 Conjecit postquam R I C H E L A I femina Erinys
 Intuleritque odium populis & Regibus atrum;
 Antequam in Austriacos fera publica bella movebat,
 Hic L O T H E R I N G O S, mox aliosque subegit amicos,
 Fancorum & flores statuit prope flumina Rheni;
 Præterea Belgis, & Taraconensibus iste
 Seditionis clam transmisit turpe venenum,
 Sanguine quo nimium sudavit Iberia fuso.
 Hisce modis, tam grande nefas, divisio facta est
 Christicolæ inter; nostrisquæ doloribus addit
 Calvinistarum rabies inimica dolorem.
 Tu succurre, Parens, firmata pacè per Orbem;
 Sæva nec incedat tantis vestigia triumphis
 T U R C I A, jacturam demum reparare juvabit.

Alloquitur VENETIA

Sacra Parens, nostros licet narrare labores,
Quos tam fama canit, quam claris gloria subit.
Armipotens postquam exaltati sidera adivit
CASTRIOTES, Gentemque suam commisit, & arma
Tutela nostra, quae bella cruenta peregi
Contra **O**TOMANOS tunc toties peritura periculis
Nec sisto; insignem statuo super æquora classem,
Cui vastas hodie Neptunus subiecit undas,
Quam fugiunt Turcae velisque, virisque potentem.
Instruo per terras validas animosa cohortes,
Quarum sæpe madet pugnando sanguine tellus,
Dum campis certant testes, vel mœnia servant
Prævalere mihi, verum est, inimica **C**ANEA
Agmina, sed rursus vici certamine **C**ESSAM:
Et majora, Parens, alto a Mayore valerem,
Alma at opes vestras nostris concede secundas,
Præstet & auxilium clarissima quæque fororum:
Illud opus prælustre decus, memorabile munus,
Militiæ tantæ constaret fama perennis.
Ut foret hoc, credo; ni multas Francia Gentes
Plena dolo, nimium implacidas ad bella citaret,
Ex quæis sola suam fabricaret maxima molem
Manfuram Imperii, mundi dum terminet ævum.
Possidet iste metus, vel saltem conscia cura
Italæ Dominos; possint, qui & plurima vellent
Ferre, mihi & conferre, animis, opibusque parati.
At fiat melius Genitrix moderamine vestro,
Sit contenta suis bellatrix Francia terris;
Vestra **M**ANOMETI & confringant brachia nervos.

Alloquitur

Alloquitur HOLLANDIA.

ARma, virosque, Parens, & dicere bella tot annis
 Si coner, mentes vestras aureque flegem,
 Forſan & ingratum manus videatur amica.
 At veſtro audita referam digniſſima quædam,
 Quæ (modo culpa fuit) ſinceri pericula habentur
 Germanas inter plures per ſecula noſtra
 Cum quondam Imperii ſummiſſe libera ſecum
 Ignoti, & noti circumvoluentis ad aſtra
 (Plusque ULTRA) immenſam molem complere trophæis
 Tunc Fabricata fui Borealis machina ad uſum
 Hujus, me nimiumque dolis torquebat iniquis.
 Deſeci inde jugum Hiſpanum, certavit ac illa
 Armis multoties noſtrates ſubdare Sceptro:
 Martis inane fuit, tantis agitata periculis
 Hiſpanos, Belgas; Germanos, inter & Anglos
 (A quibus auxilium) fateor me ſemina belli
 Sæpius inceſſiſſe, & eis alimenta dediſſe.
 Hiſce modis geſſi tot prælia læta tot annis
 Victrix, & vaſtum luſtravi claſſibus Orbem.
 His mihi complures Indos utroſque ſubegi
 Auspiciis Bellona tuis, his fama potentem
 Undique declarat; nec deſit Regia pompa,
 Dummodo nomen abeſt, titulo non oritur inani:
 Fiam mercatrix ſaltem ditiffima mundi,
 Sufficit & demum nos jam ſuſſiſtere nobis.

EUROPA Loquitur.

Sufficit! andivi! præclaræ ſiſtite natæ,
 Reſpiciſte & veſtrum, ſi non Genetricis honorem:
 Parcant fata diu, ne extinctum ventris habebo

Divino

Divino insignem, & florentem munere fructum?
 Inquas deduxit discordia dira ruinas?
 Turcia seva furens in vos, & barbarus Afer
 Non raptis solum spoliis onerantur opimis,
 Quotidie at certant thymis subdocere terras.
 Agminibus Nata consurgite, copia præstat
 (Unio sola deest) immanes vincere Gentes.
 Ast tua defecit pietas, tua, Francia, culpa est;
 Ut tua culpa fuit, dominans Hispania quondam,
 Quod non conjungat cunctas concordia dextras
 Error ubique patet; caelestia dona supersunt,
 Quæis fitis bello invicta, quæis pace beata;
 Hinc date conamen validum, his attollite palmas;
 Quin si fata velint, nata, sit scissio nostra
 Candida, pacificæ tandem finita triumphis.

AD MAGNAM BRITANNIAM PERORAN-
tem Votum Symplicum.

A Reificem tandem tantorum hære dolorum,
 Cujus opus tua sunt quæ lentis vulnera (Mater)
 Bellum, Barbaries, Rabies, sitibunda cruoris
 Ingluvies, miseris insultans seva Tyrannis
 Nullaque Religio, tamen omnes Religiones,
 Hæc opera unius (sed vis rejicere) Sinonis
 Qui innumeros Marios, Syllas, Cinnas Cæciliæ
 Alter Equus veluti Trojanus concinea alvo
 Hunc vestra o superi, feriant malè fulmini, in istum
 Cælicolæ proceres vestrum convertite ferrum
 Sic Britonum tellus redivisa pace vigebit
 Quæque diu nostras ædes Aethæa reliquit
 Jura dabit populis solitum consensa Tribunal,
 Antiquisque suis gaudebit sedibus Hospes
 Religio nova, quæque exarcent Tempia revivent
 Læti Chæricolæ; tutus Mercator ad Indos
 Prospera vela dabit tatus Merrator ab Indis
 Importabit opes: Londinum denique pleno
 (Et bene promeruit) ditabit COPIA CORNU.

